

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201408
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419201408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti I.: 1/ B., nar. XX.XX.XXXX a 2/ C., nar. XX.XX.XXXX, obidve deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, deti rodičov - matka: Bc. P. T., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. O., W. XXXX/X, právne zastúpená: JUDr. Miroslava Bobíková, advokátka so sídlom T. O., M. A. XX., a otec: F. I. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. O., U. M. XXXX/X, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2P/41/2019-233 zo dňa 7. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu maloletých detí, a to B. mesačne sumou 160 € a C. mesačne sumou 140 €, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom od 1.11.2019. Zameškané výživné za obdobie od 1.11.2019 do 7.5.2020 na maloletú B. v sume 240 € a na maloletého C. v sume 120 €, ho zaviazal zaplatiť jednorázovo, do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň tým zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/5/2016 zo dňa 10.3.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.3.2016, a to vo výroku o výživnom pre maloleté deti. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že o výživnom bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/5/2016 zo dňa 10.3.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.3.2016 a bola ním schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej B. a maloletého C. na každého sumou 120 € mesačne. V zmysle rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 9P/3/2014 je otec zaviazaný prispievať aj na výživu maloletej dcéry P., narodennej v roku XXXX, a to v sume 115 € mesačne. Táto vyživovacia povinnosť otca existovala už v čase pôvodného rozhodovania. Na strane oboch maloletých detí bolo preukázané, že došlo u nich k podstatnej zmene pomerov, keď obidve sú vekovo staršie, u maloletej B. nastala zmena v tom, že je študentkou strednej školy, s čím sú spojené zvýšené výdavky, ktoré matka v konaní riadne špecifikovala a preukázala, ako napríklad školné, rovnošata, strava, cestovné, školské pomôcky a podobne. Maloletá navštevuje súkromné gymnázium v Ružomberku a zároveň sa aktívne venuje volejbalu, s čím sú spojené zvýšené výdavky na športové pomôcky, oblečenie, cestovné a podobne. U maloletého C. nastala zmena v tom, že je žiakom druhého stupňa základnej školy (pri pôvodnom rozhodnutí bol žiakom 3. ročníka, v súčasnej dobe je žiakom 7. ročníka základnej školy), navštevuje očné, stomatologickú a čelustno-ortopedickú ambulanciu, v

súvislosti s čím má zvýšené výdavky na zabezpečovanie zdravotných pomôcok a ošetrovaní. Otec v čase pôvodného rozhodovania dosahoval príjem 1.000 až 1.100 € mesačne a v súčasnosti sa jeho priemerný mesačný príjem pohybuje cca 1.200 až 1.300 €. Matke sa nepodarilo preukázať, že otec má príjem aj z brigádnickej činnosti. Matka v pôvodnom rozhodnutí dosahovala príjem cca 1.000 až 1.100 € mesačne, v súčasnosti je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 370 €, prídavkov na deti spolu 74,85 € a výsluhového dôchodku vo výške 605,86 €. Pri odchode zo zamestnania jej bolo vyplatené odchodné v sume 12.153,15 €. Oproti pôvodnému rozhodnutiu jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej dcére P., narodenej v januári XXXX. Otec nad rámec výživného prispieva maloletému C. aj na účet financiami, a to do konca roku 2019 sumou 521 € a príležitostným nákupom oblečenia, či lyžiarskej výstroje. Tým, že matka sa stará o maloletú P., ktorá je v útlom veku, nemá možnosť sa kedykoľvek zamestnať popri aktívnej starostlivosti o dva a pol ročné dieťa a na strane otca nepovažoval za odôvodnené výdavky splátky spotrebného úveru vo výške 15.000 €, keďže nepreukázal nevyhnutnosť ich čerpania. Za odôvodnené výdavky považoval splátky hypotekárneho úveru, ktorým si spoločne s družkou potrebovali zabezpečiť bývanie a tiež prihladol k výdavkom súvisiacich s nákupom pohonných hmôt a nákladmi na bývanie. Na základe uvedeného dospel k záveru, že oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom je možné zvýšiť výživné o sumu 40 € na maloletú B. a o sumu 20 € na maloletého C.. V časti, ktorou sa matka domáhala určenia výživného na maloletú B. vo výške 250 € a maloletého C. vo výške 200 €, považoval návrh za neprimeraný, nesúladný s príjmami, odôvodnenými výdavkami a reálnymi možnosťami otca a preto vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Vzhľadom k tomu, že rozhodoval o výživnom za obdobie od 1.11.2019, zaviazal zameškané výživné otca od 1.11.2019 do 7.5.2020 na maloletú B. v sume 240 € a na maloletého C. v sume 120 € zaplatiť do rúk matky do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie matka. Poukázala na to, že súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že je potrebné vziať do úvahy výkon osobnej starostlivosti o dieťa matkou, pričom dospela k názoru, že v konečnom rozhodnutí súd sa daným konštatovaním neriadil. Otec sa od októbra 2019 s maloletými deťmi vôbec nestretáva, hoci hovoril o stretnutí s maloletým C. v decembri 2019, ku ktorému však nedošlo a okrem výživného určeného súdom deťom nič nekúpil, nedaroval ani neposkytol. Súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu, a to predčasne a proti záujmu maloletých detí. Pokiaľ v bode 20. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že otec prispieval na výživu maloletého C. s tým, že do konca roku 2019 okrem výživného na účet prispel sumou 521 € a príležitostným nákupom oblečenia, či lyžiarskej výstroje, tak po dôkladnom preštudovaní listinného dôkazu vyplýva, že otec na daný účet prispel celkom sumou 243,30 €, pričom maloletému C. na jeho aktivity z danej čiastky prispel sumou iba 39 € (15.1.2019 14 €, 6.1.2019 10 €, 19.4.2019 15 €, pričom ďalších 15 € 19.4.2019, bolo tak čerpaných celkom 30 €, ktoré čerpal samotný otec). Ostatné výdaje v celkovej výške 113 € neboli spojené s aktivitami maloletého C., ale išlo zrejme o aktivity otca a jeho družky. Otec si späťne na svoj účet previedol sumku 124 €. Je potrebné uviesť, že otec mal dispozičné právo k predmetnému účtu, avšak z výpisu vyplýva, že aj keď vložil finančné prostriedky na účet maloletého C., späťne na svoj účet si previedol určité čiastky a finančné prostriedky využíval aj na tipovanie. Pri konštatovaní, že otec prispel maloletému C. nad rámec výživného aj kúpou lyžiarskej výstroje, jednoznačne vychádzal iba z tvrdení otca, pričom matka tieto tvrdenia spochybnila na výsluchu dňa 18.2.2020 a predloženými listinnými dôkazmi. Otec uviedol, že maloletému kúpil lyžiarky č. 40, avšak v tom období maloletý už mal topánky č. 43. Naposledy maloletý C. od otca dostal lyžiarky v roku 2018, pričom išlo o lyžiarky č. 39, ktoré dovtedy patrili družke otca a tiež je pravda, že v roku 2018 otec odpredal staré lyže, ktoré využíval maloletý C. a za utŕžené peniaze kúpil ďalšie staršie lyže. Nie je však pravdou, že v roku 2019 kupoval maloletému C. lyžiarsku výstroj v hodnote 400 €. Pokiaľ ide o príležitostné oblečenia, tak má vedomosť o tom, že jedno obdobie chodil maloletý C. v ružových tričkách, ktoré pôvodne patrili dcére otcovej družky. Z prvotných údajov otca vyplýva, že jeho mesačné povinné náklady predstavujú sumu 1.275,40 € a neskôr ich upravil na námietky právneho zástupcu matky s tým, že povinnosť družky je podieľať sa na nákladoch na bývanie vo výške 172,84 € a náklady upravil na sumu 1.102,56 €. Vzhľadom na výšku oficiálneho príjmu otca je nesporné, že otec musí mať ďalší bočný príjem, čomu nepriamo nasvedčuje aj správa detektívnej kancelárie a výpisy z SMS správ. Je pravdou, že z predchádzajúceho zamestnania odišla na vlastnú žiadosť, avšak zároveň uvádzala dôvody, ktoré ju k danému kroku viedli. Keďže manžel bol väzobne stíhaný pre závažnú trestnú činnosť, takáto skutočnosť bolo nezlučiteľná s jej ďalším pôsobením v policajnom zbore a nadriadenými jej bolo deklarovane, že bude musieť z radov polície odísť. Po odchode dostala odchodné vo výške 12.153,15 €, ktoré však vo výške 8.200 € použila na splatenie dlhu - záväzku, a to vyplatenie finančnej náhrady svojej

sestre za jej podiel z darovaného bytu, v ktorom býva v súčasnej dobe matka s maloletými deťmi. Časť odchodného použila na financovanie zdravotnej a estetickej operácie, úhradu stomatologických zákrokov pre maloletého C. a bežné výdavky v domácnosti. Za dané obdobie ani nežiadala zvýšenie výživného. Pokiaľ otec poukazoval na to, že jeho družka je t.č. nezamestnaná, je nutné uviesť, že táto pracovala ako čašníčka a o prácu tak, ako väčšina zamestnancov, v dôsledku koronakrízy prišla. V prípade poistnej zmluvy č. 47038946, sa nejednalo o novú zmluvu, ale vzhľadom na zmenu hodnoty majetku sa pôvodná poistná zmluva z roku 2014 menila čo do výšky poistky a táto sa upravila o 20 € vyššie. Namietla konštatovanie súdu v bode 21. rozhodnutia, že bola v minulosti zvyknutá na pomerne vysoký životný štandard. Súd nemá k dispozícii na uvedené konštatovanie jediný objektívny dôkaz. Ak považoval za relevantné informácie a to tvrdenie otca, že maloletý C. mal niekoľkokrát nový drahý mobil a že chodia na dovolenky a boli niekde dokonca aj v Afrike, mal si tieto údaje najskôr riadne preveriť doplnením dokazovania. Jednoznačne tieto tvrdenia otca vyvracia, keď maloletému C. na Vianoce 2019 matka ako darček dala nový mobilný telefón a dovtedy mal iba jeden, a to už od roku 2017. V zahraničí na dovolenke nebola a v Afrike už vôbec nie. Za štyri roky došlo nielenže k zmene pomerov na strane maloletých detí, ako aj na strane rodičov, ale najmä došlo k výraznému zvýšeniu cien a životných nákladov a k zvýšeniu výživného o 40 € na maloletú B. a o 20 € na maloletého C. sa matke javí ako neprimerane nízke, ktoré nepokryje odôvodnené potreby maloletých detí. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a aby odvolací súd sám rozhodol tak, že zaviazá otca prispievať na výživu maloletej B. mesačne sumou 250 € a na výživu maloletého C. sumou 200 €, pričom stanoví aj povinnosť zaplatiť jednorazovo zameškané výživné od 1.11.2020 (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť 2019) do vyhlásenia rozsudku, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku alebo aby vec vrátil na nové konanie a prejednanie prvostupňovému súdu.

4. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky sa vyjadril, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa a pripája sa v celom rozsahu k rozhodnutiu okresného súdu.

5. Otec k odvolaniu matky uviedol, že matka od rozvodu deti štvrté proti nemu, čím sa jej úplne podarilo prerušiť jeho kontakt s deťmi. Mnohokrát bol na odbore sociálnych vecí, aby sa zlepšili ich vzťahy, kde vtedy pracoval Mgr. T. X. a ten mu povedal, že keď sa bude stále sťažovať, tak mu zakáže sa s deťmi, preto sa nesnažil o nápravu. Zvýšené náklady na stravu pre deti nie sú opodstatnené, nakoľko maloletý C. mal počas návštev u neho normálnu stravu a nikdy sa na nič nesťažoval. Maloletej B. mala byť v roku 2014 diagnostikovaná astma, z ktorého dôvodu ho nemohla navštevovať a u neho športovať, pričom B. hráva súťažne volejbal. K bankovému účtu, ktorý využíval maloletý C. uviedol, že z tohto účtu si maloletý C. platil lyžovačku, resp. návštevu aquaparku. V poslednej dobe však maloletý nevyužíval účet vôbec, nekúpil si ani darček na Vianoce, na narodeniny a keďže mu matka založila nový účet, tak tento zrušil. Nie je pravda, že bankomatovú kartu synovi zobral. Pokiaľ matka spochybňuje kúpu lyžiarek, je to absurdné, nakoľko syn bol mnohokrát lyžovať a je pravda, že mu dal lyžiarky, ktoré pôvodne kúpil svojej priateľke, ktoré však boli nové, avšak nakoľko tejto neboli dobré a synovi sedeli, používal tieto. Lyžiarky neboli používané, neboli vyslovene dámske a synovi sa páčili. Ďalší bočný príjem nemá a čo robí vo svojom voľnom čase je čisto jeho súkromná vec. Matka odišla z policajného zboru na vlastnú žiadosť a tým prišla o podstatnú časť príjmu. Nie je pravda, že by mala zákaz vstupu do budovy. Maloletý C. rozprával, že boli niekoľkokrát letecky na dovolenke a tiež mu ukazoval fotografie. K prehláseniu od maloletého C., že bol lyžovať v Širokej, ide o absolútnu nepravdu, určite ani nevie, čo maloletý podpisoval. Lyžovať boli na Kubínskej holi a o lyžiarskom stredisku v Širokej nemá vedomosť, že existuje. Výživné spolu na obe deti 300 € je primerané a ak sa majú obaja rodičia rovnako podieľať na výchove, suma 600 € pre deti vo veku 13 a 16 rokov, je úplne dostačujúca. Pri zvýšení výživného ho matka vôbec nekontaktovala, ale radšej zaplatila nemalú sumu právnenému zástupcovi, pričom sa mohli dohodnúť. Zameškané výživné vo výške 360 € poukázal na účet matky dňa 1.7.2020 a od mesiaca máj 2020 platí výživné spolu 300 €. Nakoľko nemá zvyšné finančné prostriedky, zrušil svoje právne zastupovanie.

6. Matka v replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a otca uviedla, že kolízny opatrovník pred súdom pôvodne navrhoval zvýšenie výživného na maloletú B. na sumu 170 € a maloletého C. na sumu 150 €, napriek tomu sa kolízny opatrovník vyjadril, že sa pripája v celom rozsahu k rozhodnutiu súdu. Tvrdenia otca ohľadom pracovníka ÚPSVaR Dolný Kubín Mgr. T. X., nepovažuje za objektívne. Podľa jej skúsenosti, tento si svoje povinnosti vždy riadne plnil a tvrdenia otca o jeho nátlaku považuje za účelové a ničím nepodložené. Tvrdenia otca o kúpe lyžiarek, ktoré boli pôvodne určené jeho družke, iba potvrdzuje, že na pojednávaní 7.5.2020 zavádzal, keď tvrdil, že tieto kúpil priamo na účely pre

maloletého C.. Ohradzuje sa proti tvrdeniu otca, že maloletý C. určite ani nevedel, čo podpisuje ohľadne prehlásenia zo dňa 15.6.2020. Uvedené môže maloletý osobne potvrdiť ako svedok na pojednávaní. Nie je možné uveriť tvrdeniam otca, že lyžiarske stredisko v Širokej, tzv. Racibor, vôbec nepozná a nemá o ňom vedomosť s prihliadnutím na to, že je lyžiar, býva v T. O., je príslušníkom polície a predmetné stredisko, ako aj jeho majiteľ, mu musia byť dobre známe. K námietke otca, že obaja rodičia sa majú rovnakou mierou podieľať na výžive detí, tak otec si zrejme neuvedomuje, že od septembra 2019 je celá výchova a výživa maloletých detí na pleciach matky, nakoľko otec okrem súdom určeného výživného iným spôsobom sa na výchove a výžive maloletých detí nepodieľal. Do jesene 2019 aspoň s maloletým C. udržiaval kontakt a okrem výživného aj vo voľnom čase sa mu venoval. Stretnutia začal pomaly obmedzovať, skracovať, neustále hľadal výhovorky a pre tento prístup maloletý C. sa odmieta s otcom kontaktovať. Dištančuje sa od názoru otca, že by negatívne ovplyvňovala maloleté deti. Na detektívnu službu jej finančné prostriedky poskytli rodičia, nakoľko iným spôsobom nebolo možné preukázať bočný príjem otca. V ostatných bodoch sa pridrižiava dôvodov a skutočností udávaných v odvolaní.

7. Otec v duplike uviedol, že matka vo vyjadrení klame, kolízny opatrovník pravdepodobne na súdnych pojednávaniach pochopil, že suma 600 € od obidvoch rodičov je úplne dostačujúca. Mgr. X. nenapáda, iba konštatuje, čo uviedol. Keby si svoje povinnosti plnil dôsledne, určite by došlo k zlepšeniu vzťahov medzi ním a matkou, čo sa nepodarilo. Vinu za to však nedáva Mgr. X., ale matke. Nevie, čo je na tom zlé, ak kúpi lyžiarky pre syna C. a pre jeho družku, ktoré si iba vymenia medzi sebou a sú obidvom dobré. Pri podpise prehlásenia maloletý C. by matke isto povedal, že lyžovať v Širokej nebol, ale bol na Kubínskej holi, čo svedčí o tom, že so synom manipuluje. Pokiaľ ide o lyžiarske stredisko Racibor, toto pozná a stredisko v Širokej nepozná, nakoľko sú to dve rozdielne lokality a matka nemá znalosti o týchto lokalitách. Čo sa týka toho, že obaja rodičia sa majú rovnakou mierou podieľať na výchove detí, tak matka šťve deti proti nemu, o čom svedčí aj to, že v minulosti niekoľko rokov po rozvoде s maloletými deťmi mal dobrý vzťah a všetko je následkom správania matky, pričom má dôvodné podozrenie, že aj jej rodičov. Veľakrát maloletému C. vysvetľoval, že situácia v jeho zamestnaní mu neumožňuje, aby bol celý víkend s ním, čo pochopil a môže prísť k nemu aj cez týždeň. Na preukázanie predložil niekoľko fotografií z minulosti. Nevie ako sú všeobecne známe jeho aktivity ohľadom bočného príjmu, avšak uvedené považuje za hrubý zásah do jeho súkromia. Pomôže kamarátsky kolegom, keď oni pomôžu jemu.

8. Krajský súd Žilina, ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v spojení s § 2 ods. 1 CMP, po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. , § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 65, § 66 a § 67 CMP a napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Odvolací súd sa nezaoberal skutočnosťami uvádzanými matkou a otcom v rámci odvolacieho konania ohľadne podávania sťažností matkou na otca a bývalých kolegov, ako aj rôznymi vyjadreniami, či už matkou alebo otcom, ktoré nesúvisia s predmetom konania.

10. Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 230 CSP). Táto základná zásada je prelomená ust. § 121 CMP, v zmysle ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť, alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Rovnako v zmysle § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodnutí. Zásadne sa musí jednáť o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu. Teda hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov, či už na strane povinného rodiča alebo oprávneného dieťaťa. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ nebola preukázaná zmena pomerov a rozhodlo by sa o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

11. V konaní bolo preukázané, že naposledy o výživnom bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/5/2016 zo dňa 10.3.2016, právoplatný dňa 22.3.2016, kedy rodičia uzavreli

rodičovskú dohodu a otec sa zaviazal prispievať na obe maloleté deti na každé po 120 € mesačne. V čase tohto rozhodovania maloletá B. bola žiačkou 6. ročníka základnej školy a venovala sa volejbalu. Maloletý C. bol v tom čase žiakom 3. ročníka základnej školy a venoval sa floorballu. Otec v čase pôvodného rozhodovania dosahoval mesačný príjem v priemere 1.000 až 1.100 € a mal ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletej P., narodenej v roku XXXX, v sume 115 € mesačne. Matka v tom čase dosahovala príjem cca 1.000 až 1.100 mesačne.

12. V súčasnej dobe maloletá B. je žiačkou prvého ročníka strednej školy (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), a to súkromného gymnázia v Ružomberku, čím sa zvýšili jej náklady na školné 300 € ročne, cestovné do školy 30 € mesačne, kúpa rovnošaty a tak isto sa zvýšili náklady súvisiace s jej vekom. Maloletý C. v súčasnosti je žiakom 7. ročníka základnej školy (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), teda druhého stupňa oproti pôvodnému rozhodovaniu a má zvýšené náklady v súvislosti s liečbou zdravotných ťažkostí, a to návštevou očnej, stomatologickej a čelustno-ortopedickej ambulancie. Rovnako sú u neho zvýšené náklady súvisiace s vekom. Otec v súčasnosti dosahuje priemerne príjem 1.200 až 1.300 € a stále má tri vyživovacie povinnosti. Pokiaľ matka poukazovala na jeho bočný príjem, je nutné konštatovať, že uvedené sa v konaní nepodarilo preukázať, nakoľko detektívnou službou bolo iba preukázané, že vykonáva nejaké činnosti, avšak nebolo preukázané, že ide o platené činnosti a z vyjadrenia U. O. vyplýva, že v období rokov 2017 až 2019 otec pre neho nevykonával žiadne práce, pričom príležitostne ako brigádnik vykonával práce v jeho firme v rokoch 2008 až 2011. Otec sa k tejto skutočnosti vyjadril, že vypomáhal svojim kolegom, ktorí tiež jemu pomáhali pri iných prácach. Matka v súčasnosti nie je zamestnaná, je poberateľkou výsluhového dôchodku v sume 605,86 €, rodičovského príspevku v sume 370 € a prídavkov na deti v sume 74,85 €, teda celkom v sume 1.050 €. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že aj napriek tomu sa matke výrazne nezmenil priemerný mesačný príjem oproti pôvodnému rozhodovaniu o výživnom (1.000 - 1.100 € pri pôvodnom rozhodovaní a 1.050 € v súčasnej dobe). Pri odchode zo zamestnania jej bolo vyplatené odchodné v sume 12.153,15 € (pracovný pomer ukončila k 30.11.2018). Pokiaľ matka v replike poukazovala na to, že časť tejto sumy vo výške 8.200 € použila na vyplatenie finančnej náhrady svojej sestre za podiel z darovaného bytu, odvolací súd tu považuje za nutné konštatovať, že pokiaľ získala byt darom, nemohla jej vzniknúť povinnosť vyplatenia finančnej náhrady svojej sestre. I keď uvedená finančná čiastka bola matke vyplatená pri ukončení pracovného pomeru k 30.11.2018 a výživné požadovala a bolo určené od 1.11.2019, aj na uvedenú čiastku ako príjem matky je nutné prihliadať, nakoľko tento príjem bol v nemalej čiastke a bol do domácnosti. V rovine tvrdenia medzi rodičmi ostalo, či matka sa dobrovoľne vzdala výhodného zamestnania, alebo bola k tomu nútená okolnosťami. Matke pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. P., nar. XXXX.

13. K odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie nesprávne konštatoval, že na účet maloletého C. otec v roku 2019 prispel sumou 521 €, odvolací súd poukazuje na to, že tento vychádzal zo zhodného tvrdenia matky a otca, keď to matka na pojednávaní (č.l. 103) sama uviedla. Odvolací súd sa oboznámil s výpismi s účtu maloletého C., ktoré výpisy boli predložené od 1.1.2017 do konca roka 2019 a z týchto výpisov za celé obdobie vyplýva, že otec vložil na účet maloletého C. sumu 1.000,30 € a zároveň počas tohto obdobia previedol na svoj účet finančnú čiastku 361 € a z účtu vo firme Tipos bola hradená celková suma 247,50 €. Pokiaľ ide o rok 2019, tak otec prispel na účet maloletého C. v roku 2019 sumou 244,30 € a previedol na svoj účet sumu 104 €, teda by sa dalo konštatovať, že v roku 2019 okrem bežného výživného otec prispel na výživu maloletého C. sumou 140,30 €. V roku 2019 podľa výpisov z banky je zrejmé, že neboli hradené žiadne čiastky z tohto účtu vo firme Tipos. Na základe toho je možné konštatovať, ako už bolo vyššie uvedené, že súd prvej inštancie v tejto časti vychádzal z nesporného tvrdenia matky a otca, avšak oboznámením sa s listinnými dôkazmi je zrejmé, že v roku 2019 otec mimo výživného v prospech maloletého C. prispel k sumou 140,30 €.

14. V rámci odvolacieho konania matka s otcom tvrdili rôzne skutočnosti ohľadne zakúpenia lyžiariok pre maloletého C. otcom. Matka tvrdí v odvolaní, že na pojednávaní dňa 18.2.2020 a predloženými listinnými dokladmi spochybnila tvrdenie otca, že kúpil maloletému C. lyžiarky a lyžiarsku výstroj. Oboznámením sa so zápisnicou odvolací súd však musí konštatovať (č.l. 102), že matka na uvedenom pojednávaní žiadnym spôsobom nespochybňovala tvrdenie otca o zakúpení lyžiariok pre maloletého C.. Matkou predložený bloček o zakúpení rekreačnej obuvi č. 43 v obchodnom dome Deichmann, jednoznačne nerozporuje zakúpenie lyžiariok otcom, nakoľko z bločku nevyplýva, že by boli zakúpené matkou lyžiarky, ale bola zakúpená rekreačná obuv. Z internetovej stránky www.deichmann.com vyplýva, že pod rekreačnou obuvou ponúkajú napríklad obuv na pláž a kúpalisko. Po tom, ako sa otec vyjadril,

že mal. C. dal lyžiarky, ktoré kúpil pre svoju družku a následne si s mal. C. vymenili navzájom tieto lyžiarky, matka tým namietala, že otec teda nekúpil nové lyžiarky, ale dal mu obnosené lyžiarky, ktoré mala predtým jeho družka, čo otec opätovne rozporoval. Rovnako, pokiaľ ide o príležitostné kupovanie oblečenia pre maloletého C., matka iba uviedla, že jedno obdobie maloletý chodil v ružových tričkách, ktoré patrili dcére otcovej družky. Na základe uvedeného je nutné konštatovať, že tieto skutočnosti zostali iba v rovine tvrdenia tak matky a otca, kto kupoval lyžiarky a lyžiarsku výstroj a v akom pomere a v akom rozmedzí kupoval otec maloletému C. príležitostné oblečenia. Na základe uvedeného je možné prijať záver, že otec v určitých časových úsekoch okrem stanoveného výživného prispieval na výživu mal. C. aj zakúpaním vecí, čo však nebolo vo veľkom rozsahu.

15. Pokiaľ ide o rozpory vo výdavkoch otca, na ktoré mal súd prihliadnuť, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie neprihliadol na všetky tvrdené výdavky otca, a to predovšetkým na spotrebný úver, nakoľko nepreukázal, z ktorého dôvodu tento spotrebný úver bral, na hypotekárny úver sú povinní prispievať tak otec maloletého C., ako aj jeho družka, nakoľko tento si zobrali na kúpu bytu, v ktorom bývajú a tento byt majú v podielovom spoluvlastníctve. Rovnako družka otca je povinná prispievať na náklady domácnosti. Nie je nutné sa zaoberať účelovosťou/neúčelovosťou poisťnej zmluvy č. 47038946, nakoľko na tento výdavok matky neprihliadal ani súd prvej inštancie. Konštatovanie súdom prvej inštancie, že matka bola v minulosti zvyknutá na pomerne vysoký životný štandard je irelevantné k predmetu konania, preto sa odvolací súd touto odvolacou námietkou ani nezaoberal.

16. K tvrdeniam rodičov ohľadne stretávania otca s maloletými deťmi odvolací súd považuje za nutné konštatovať, že obaja rodičia okrem povinností k svoju dieťaťu, majú aj právo stretávať sa s ním, udržiavať príbuzenské vzťahy. Je na prospech dieťaťa, keď toto môže aj naďalej mať kontakt s oboma rodičmi. Je právom tak dieťaťa, ako aj rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, aby medzi sebou naďalej udržiavali príbuzenský vzťah. Deti pri svojom vývoji potrebujú tak mužský ako aj ženský vzor. Je na každom rodičovi, aby udržiaval tento vzťah. Otec tvrdí, že s mal. C. sa prestal stretávať jednať z dôvodu pandémie Covid-19 a jednak následkom správania sa matky, ktorá deti proti nemu štvie. Pokiaľ sa jedná o mimoriadnu situáciu súvisiacu s Covid-19, otec mal možnosť sa s deťmi kontaktovať aspoň telefonicky, čo ničím nepreukázal. Ak matka nesprávne vplýva na mal. C. podľa tvrdenia otca, je práve na otcovi aby sa snažil s mal. C. kontaktovať, preukázať mu, že má o neho záujem a aby tento mal možnosť si vytvoriť vlastný úsudok, či sa chce stretávať s otcom.

17. Vzhľadom na vyššie konštatované odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku (okrem záverov ohľadne prispievania otca na výživu mal. C. mimo stanoveného výživného v zmysle vyššie uvedených bodov tohto odôvodnenia).

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania, neustanovuje inak. Nejedná sa o prípad upravený v ust. § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy), a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)